

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXIV / 2014

25 Kč

IKD

10

Sestra Zuzana: Sloužím Pánu a lidem všude, kde je potřeba

Nebojme se kurzů Alfa

Srdce sv. Jana Maria Vianneye putovalo diecézí

Do Lurd odjeli seminaristé s biskupy

Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
Knihkupectví U Katedrály,
Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173,
e-mail: hradec@kna.cz

Řeholní život v českých zemích

Revidované vydání publikace s bohatou obrazovou přílohou, v níž se představuje více než osmdesát řádů, kongregací a jiných institutů zasvěceného života v České republice. V knize najdete vznik a vývoj řádů, organizační strukturu a charakteristiku, popis a obrazy mužských i ženských řeholních hábitů, způsob přijímání nových členů, popis formace a kontaktní adresy.
Váz., 400 s., 499 Kč

Paulus Terwitte Bohatství prostého života Inspirace svatým Františkem

Německý kapucín a psychoterapeut se ve své knížce snaží povzbudit čtenáře zkusit žít evangelium na františkánský způsob a dojít tak ke štěstí, naplněnému Bohem. Jeho cílem je, aby pro dnešní dobu zazářil duch a síla františkánské duchovnosti.
Brož., 104 s., 139 Kč

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
tel. 224 818 757.
On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz objednavky@paulinky.cz

Anna Bissiová Všemocné emoce? Jak poznat a zvládat vlastní emoce

Zkušená psycholožka objasňuje původ různorodých emocí, které se v nás ozývají, a poukazuje na to, jak důležitou roli plní emoce v lidském životě.

Učí nás, jak jim porozumět a naučit se s nimi žít.
Brož., 224 s., 235 Kč

Dary Ducha svatého

Nové záložky. Každá z nich obsahuje úryvek z papežovy homilie o každém z darů, biblické úryvky a z druhé strany modlitbu. Je vydána i záložka, která shrnuje všechny dary.

Lze zakoupit jako set (8 ks) nebo jednotlivě, 4 Kč

10 rad papeže Františka pro dobrý život

Argentinský časopis Clarín se obrátil na papeže Františka s otázkou, zda existuje nějaký návod na šťastný život. V neformálním rozhovoru Svatý otec odpověděl, že takový recept nezná, ale zmínil deset rad či principů, které jsou základem vyrovnaného života.

Brož., 24 s., kapesní formát s fotografiemi, 35 Kč

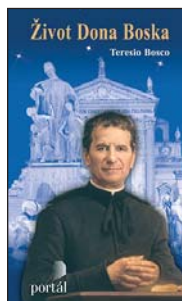
Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8
www.portál.cz
www.facebook.com/nakladatelstvi.portál

Klára Smolíková, Honza Smolík Viktorka a vesmírná dobrodružství

Komiksové příhody holčičky Viktorky, která putuje nekonečným vesmírem na palubě kosmické lodi Lítavice a spolu s pilotem Žabžou a navigátorem Flájem zažívá různá dobrodružství. Příběhy vycházely ve Čtyřlístku v letech 2004–2010, takto pohromadě však vycházejí poprvé. Brož., 240 s., 349 Kč

Teresio Bosco Život Dona Boska

Už v druhé polovině roku 2014 vstoupíme do roku Dona Boska, v jehož rámci si roku 2015 připomeneme 200 let od světceva narození. Při té příležitosti vychází malý ilustrovaný životopis tohoto světce, určený především pro mladé čtenáře. Ti se v krátkých kapitolkách seznámí s mládím Giovannina, jeho slavnými sny, cestou k duchovnímu povolání, se začátky jeho práce s mládeží, která vyvrcholí založením salesiánů. Knižku ocení všichni mladí zájemci o život a dílo Dona Boska a (nejen) salesiánští pracovníci, kteří díky ní mohou šířit povědomí o svém zakladateli. Teresio Bosco je salesiánský kněz, profesor literatury a novinář. Věnuje se převážně studiu života a díla Dona Boska.

Brož., 48 s., 129 Kč

O radosti z pomoci druhým

Musím se přiznat, že když jsem před šestnácti lety dostal v České republice Papežská misijní díla (PMD) na starosti, vůbec nic jsem o nich nevěděl a ani o nich předtím neslyšel. Měl jsem tehdy v Krkonoších na starosti tři farnosti jako farář a jednu jako kaplan. Moje zmíněná neznalost mě vedla k tomu, že jsem se začal ptát kolegů v okolních zemích, abych pochopil, co se ode mě ale i od naší vlasti v rámci díla žádá. Národní ředitel z Anglie docela trefně popsal, co naše poslání znamená. Řekl, že je vlastně profesionálním žebrákem. Když se teď alespoň trochu poohlédnu zpět, chtěl bych Bohu poděkovat, že mě tato úloha „žebráka“ byla svěřena. Uvědomil jsem si, že závisím na Boží prozřetelnosti, že „nežebrám“ pro sebe, ale pro Svatého otce a skrze něho pro potřebné v misích. V misijní práci člověk potřebuje pomoc a spolupráci druhých, a proto jsem vděčný za tolik sepnutých rukou, které se za misie modlí.

Misijní práce mně pootevřela široké obzory víry. Byl jsem např. překvapen, že na jiných místech světa se lidé nemohou vejít do kostelů, že se v nich v neděli schází i bez kněze, který se k nim dostane jen několikrát ročně. Mohl jsem poznat, že patříme do jedné obrovské celosvětové rodiny Božích dětí. Bohatství, které právě tato skutečnost přináší, dokazuje celá řada zážitků a svědectví. Například Svatý otec Jan Pavel II. při audienci vzkázal řediteli PMD jedné africké země: „Vyřídte doma, že papež vás všechny objímá a děkuje vám za nasazení pro misie!“ Viděl jsem, jak se i nejchudší dokážou dělit s potřebnými doslova o poslední sousto. Velikým darem je radost, kterou v misijní práci zažíváme. Jedna moje asistentka to dobře vystihla, když řekla, že se v naší kanceláři vlastně setkáváme s koncentrovaným dobrem, které přichází od dárců a štědrých lidí. Tím, že naše činnost je přímo spojená s hlásáním evangelia a šířením víry, spolupracujeme s velikým množstvím biskupů, kněží, řeholníků a řeholnic, misionářů a laiků z celého světa. Navíc skutečnost, že naše činnost je pod „vlajkou“ Svatého otce, udává všemu důležitost, váhu a požehnání. Smyslem naší práce je v podstatě zapojit všechny věřící a lidi dobré vůle k šíření radosti evangelia a pomoci potřebným všude ve světě. Radost, kterou člověk rozdává či dostává, nemá ze svého, ale jejím sponzorem je sám Ježíš Kristus.

Již před osmdesáti lety Svatý otec Pius XI. vyhlásil každou předposlední říjnovou neděli za Misijní. Viděl jsem, jak i v těch nejchudších farnostech lidé odpovídají na přání papeže a přináší k oltáři modlitby, oběti a to, co ze svého skromného majetku našetří pro dobro jiných. Protože nemají mnohdy peníze, nosí např. vajíčka, kukuřici, banány či rýži. Chudí rybáři na Srí Lance se rozhodli věnovat jednodenní výdělek, co za den ulovili. Již teď chci poděkovat vám všem, kdo se do Misijní neděle jakkoliv zapojíte. Radost, požehnání a odměna od Pána, kterého se v chudých dotýkáme, za to jistě stojí!

P. Jiří Šlégr

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, www.diecezehk.cz/ikd
Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332;
redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČRE 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 10. 11. 2014 Vychází s církevním schválením.
Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů. Fotografie na titulní straně Tomáš Kubelka.

Obsah

Duchovní slovo

P. Jiří Šlégr:

O radosti z pomoci druhým 3

Příběh

Sestra Zuzana 4

Gesta víry a zbožnosti

Symbolika ruky v liturgii II. 6

Nebojme se kurzů Alfa 8

Krátké zprávy z diecéze 9

Zprávy z biskupství 13

Pozvánky na akce 16

Charitní listy 19

Sloužím Pánu a lidem všude, kde je potřeba

Do života biskupské rezidence v Hradci Králové se po letech opět vrací řeholní sestry. Od září letošního roku sídlí právě v rezidenci tříčlenná komunita Kongregace Milosrdných sester svatého Kříže. Sestra Karolína pečuje o „chod domu“, sestra Damiána bude pracovat ve zdravotnictví a třetí – **sestra Zuzana** – nastoupila službu církvi jako vedoucí sekretariátu královéhradeckého biskupa Jana Vokála.

● Sestra Zuzana už se v biskupské rezidenci cítí jako doma, foto: Tomáš Kubelka

Jednačtyřicetiletá sestra Zuzana, občanským jménem Petra Macečková, přišla do Hradce Králové z řádového domu v Kroměříži. Narodila se do věřící rodiny v Rožnově pod Radhoštěm a má starší sestru. Řeholnici se stala po ukončení vysokoškolských studií a před příchodem na královéhradecké biskupství pracovala jako učitelka. Ovládá němčinu a pasivně angličtinu. Ráda maluje a poslouchá vážnou hudbu nebo folk. Má-li volno, ráda vyrazí do hor vnímat skrze ticho spojení s Božím stvořením. Čte hlavně duchovní literaturu a na klasiku jí mnoho času nezbyvá. Momentálně „se prokousává“ Vyznáním svatého Augustina. Nejraději však sahá po biblických žalmech. Jsou podle ní plné Boží chvály a člověk v těchto modlitbách izraelského národa nachází oporu pro svůj každodenní život.

Poznání osobního kříže

„Bohu bychom měli neustále děkovat. Dostáváme tolik věcí a bereme je jako samozřejmost. Sama si neustále uvědomuji, že jsem dlužníkem. Proto se snažím každou chvíli využít k děkovné modlitbě. Můj život patří Bohu, slouží Bohu a žiji ho pro Boha. Na druhou stranu se ale snažím být s lidmi, provázet je životem a prožívat to co oni. Protože jedním z hlavních úkolů naší kongregace je sloužit tam, kde je nás zapotřebí,“ začíná naše setkání sestra Zuzana.

V rodném Rožnově pod Radhoštěm sestra Zuzana vychodila základní školu a vystudovala gymnázium. Právě doba gymnaziálního studia jí přinesla upevnění ve víře. „Jsem ráda, že jsem se narodila do věřící rodiny a že mi rodiče umožnili dar víry

prožívat a rozvíjet. Každý člověk se ale musí s vírou ztotožnit a pro mě byla v tomto ohledu rozhodující právě gymnaziální léta. V šestnácti letech mi náhle zemřela maminka a od té doby se zcela změnil můj dosavadní život. A právě místní kněz a společenství mladých mi tehdy byli oporou. Podrželi mě a já jsem poznala společenství církve a jeho sílu a vzájemnou pospolitost. Také jsem velmi brzy okusila, že život není jednoduchý, musela jsem se učit překonávat další životní zkoušky,“ vzpomíná sestra Zuzana, která se už jako dospívající dívka setkala s bolestí – s osobním křížem. „Určitě to byl Boží nástroj k mé budoucí cestě rozjímat tajemství Kříže Kristova.“

Rožnovské gymnázium ukončila sestra Zuzana, tehdy ještě jako Petra Macečková, již v době posttotalitní. „Maturovala jsem v roce 1991 a skutečnost,

že komunistický režim již neexistoval, mi umožnila pokračovat bez problémů ve studiu. Za totality by to patrně nešlo, neboť naše rodina měla dva pomyslné šrámy – v roce 1968 otec vrátil partajní knížku a my se sestrou chodily na náboženství. Musím ale říci, že přestože naše rodina žila v jakési ostražitosti, tak nikdy kvůli víře perzekuována nebyla,“ uvádí sestra Zuzana a dodává, že první úvahy o dalším studiu směřovala k uměleckým oborům. Snad i proto, že po základní škole uvažovala o studiu na střední umělecko-průmyslové škole. Pán tomu ale chtěl jinak.

Slyšela jsem Pánův hlas

Po sametové revoluci v listopadu 1989 se ve společnosti začalo po dlouhé době opět mluvit o víře a náboženství. Církev přestala být tabuizována a řadě lidem se otevřela možnost poznat svět, o němž se nemluvalo. Patřila mezi ně i Petra Macečková. „V té době jsem poznala, co to je řeholní sestra. Hluběji jsem se seznámila se dvěma řeholními společenstvími a začala jsem přemýšlet o jejich životě. Současně jsem řešila, čím bych chtěla být. Stále silněji jsem cítila, že mě Pán volá a připravuje cestu právě řeholní sestry,“ vzpomíná na někdejší rozhodování sestra Zuzana, která se nakonec rozhodla vstoupit do Kongregace Milosrdných sester svatého Kříže.

„Celý život se učím prožívat tajemství Kristovy smrti a zmrtvýchvstání. Každý z nás musí počítat s tím, že mu život přinese těžkosti, ale my se musíme naučit umět je nést a vidět v jiném světle – v horizontu Božího vidění. Když konkrétní problém opravdu a cele odevzdáme Pánu, najdeme řešení a východisko, a dostaneme novou naději a sílu. Mimochodem, právě prožívání tajemství svatého Kříže je jedním ze základních pilířů naší kongregace,“ svěčuje se s pomyslným krédem svého života sestra Zuzana.

Povolána a poslána

Vraťme se ale do studijních let. Po gymnáziu složila Petra Macečková přijímací zkoušky na Pedagogickou

fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, kde vystudovala obor učitelství pro první stupeň základních a speciálních škol. Po celou dobu pětiletého studia už poznávala kongregaci jako kandidátka. „Pět let není zrovna krátká doba, ale byla potřebná, aby se můj tatínek dokázal smířit s mým rozhodnutím odejít do kláštera. Bylo to pro něj opravdu těžké, ale nakonec to přijal. Mě ona doba naučila trpělivosti, naučila mě čekat na pravý čas a umožnila mi vrůst do tajemství Kříže a hledat způsoby, jak tajemství, lidově řečeno uchopit,“ pokračuje sestra Zuzana.

Po pěti letech se Petra Macečková dočkala vstupu do noviciátu a stala se z ní sestra Zuzana. Po dvou letech mohla složit své první sliby a hned nastoupila do Církevní základní školy v Kroměříži, kde vyučovala pozhnaných patnáct let. Protože dálkově vystudovala také Křesťanskou výchovu, věnovala se i výuce náboženství. „Prací ve škole jsem se vrátila k dětem, které mám moc ráda. Vždy se o mě říkalo, že kde jsou děti, tam jsem i já,“ říká s úsměvem na tváři sestra Zuzana a dodává, že je v prvé řadě sestrou a teprve potom učitelkou. „To je důvod, proč jsem školu nakonec opustila a nastoupila na místo vedoucí sekretariátu královéhradeckého biskupa. Prostě jsem slíbila, že budu sestrou a půjdu pracovat tam,

kde mě bude potřeba,“ popisuje svoji cestu za prací do Hradce Králové sestra Zuzana. Nové uplatnění bere jako službu církvi i jako osobní výzvu. „Chut mám a budu se snažit tento nový úkol zvládnout. Ráda se mnohému novému naučím, protože na některé situace ani žádné školy neexistují. Věřím, že mi k tomu pomohou i dobří a vstřícní lidé, se kterými se na biskupství setkávám od prvních dnů,“ slibuje sestra Zuzana.

Nebojme se slibu, Bůh nás podrží

Během noviciátu prodělala sestra Zuzana i několik životních zkoušek. „Zkoušky mají vést k posílení člověka. V určité době jsem přemýšlela, zda jsem se rozhodla správně nebo zda jsem se měla dát cestou manželství. A tehdy mi zpovídající kněz citoval úryvek z Bible o bohatém mladíkovi ve smyslu ‚chceš-li, učin tak‘. Uvědomila jsem si, že mě nikdo k ničemu nenutí, že zkrátka chci jít určitou cestou, na kterou mě povolal Pán. Později jsem poznala, že když člověk řekne ‚chci‘, pak to Bůh vezme vážně a pomůže dotyčnému bojovat s pokušením a zvládat nepříjemné životní zkoušky. Toto vědomí mi pomáhalo například při práci s dětmi. Vzda-la jsem se sice reálného mateřství, ale přijala jsem mateřství duchovní, jakési duchovní doprovázení mých bližních,“ sděluje sestra Zuzana a dodává, že dnes je problémem věrnost. „Bojíme se něco slíbit. Ale když slib učiníme, Bůh nám dá sílu ho dodržet.“

Po patnácti letech se sestra Zuzana cítí v Kongregaci Milosrdných sester svatého Kříže jako doma. Odpověděla na výzvu Pána a ví, že ji nenechá „na holičkách“. „Sestry jsem si nevybrala, ale každá je mi dána od Pána. To pomáhá v našem soužití a věřím, že to pomůže i nám třem, které jsme přišly každá z jiného řeholního domu do Hradce Králové. Jak praví náš zakladatel P. Theodosius Florentini: ‚Tak nás Bůh vede na různá místa, abychom tam působili pro jeho čest a dobro lidí‘. Kéž se tomu stane i tady,“ zakončuje s přáním sestra Zuzana.

Lukáš Peška

● Občas čeká sestru Zuzanu „úřední kolečko“ po kancelářích, foto: Tomáš Kubelka

Gesta víry a zbožnosti

Symbolika ruky v liturgii II.

Vkládání rukou

Každý člověk může předat pouze to, co sám před tím přijal. Tak na tom byli i Ježíšovi učedníci v jeruzalémském večeradle, když je před tím vybavil podmaňující silou Duchu svatého, aby v jeho moci šli do celého světa hlásat radostnou zvěst o nastupujícím Božím království. Doprovázeli Ježíše tak dlouhou dobu, a přitom jen stěží chápali, kým je. Viděli mnohá uzdravení a různé další zázraky. Byli svědky jeho utrpení a smrti na kříži, ale teprve po setkání se zmrtvýchvstalým Ježíšem započalo ozdravení jejich duše, které podle příslibu Duch svatý dokončil. „Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: ve jménu mém budou vyhánět demony a mluvit novými jazyky; budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vkládat ruce a uzdraví je,“ zazněl tehdy velkorysý příslib (Mk 16,17-18).

Mimochodem, podobně jako existují v biblických jazycích odlišné jazykové výrazy postihující stejné modlitební gesto, nabízí i český jazyk podobnou rozmanitost. V katolickém prostředí je obvyklý výraz „vkládání“ rukou, odkazující na starší domácí liturgickou tradici, stávající bohoslužebné texty a Kodex kanonického práva (CIC). Obsahuje v sobě větší důraz na rozměr fyzického dotyku či reálného hmatatelného znamení, jak je i v liturgii obvyklé. Odlišným výrazem je „vzkládání“ rukou (se „z“), který použili autoři renomovaného ekumenického překladu Bible s poukazem na tradiční podání Bible kralické. Tento termín je mnohem širší a souvisí i s výrazem vztažených dlaní, tedy rozprostřených rukou v žehnajícím gestu nad lidem.

V životě prvotní církve mělo modlitební gesto vkládání rukou (lat. *impositio manuum*) své důležité místo, byť se používalo v řadě rozmanitých situacích, tj. od žehnání a prosby za uzdravení až po předávání apoštolského pověření mezi staršími církevní obce. Autor listu Židům ho dokonce překvapivě klade mezi základní prvky nového křesťanského učení. „Proto nezůstávejme již u počátečního učení o Kristu, ale směřujme k dospělosti. Nevracejme se jen k základním článkům o pokání z mrtvých skutků, o víře v Boha, k učení o křtu a vkládání rukou, o vzkříšení z mrtvých a o posledním soudu. Dá-li Bůh, vydáme se dál.“ (Žid 6,1-3). Zkušenost s vkládáním rukou se podle něho týká především přítomnosti, stávající duchovní praxe křesťanů, zatímco pokání, víra a křest patří k nutným předpokladům křesťanského života a vzkříšení mrtvých spojené s následným soudem k naší společné budoucnosti.

Znamení požehnání a blízkosti

V biblické hebrejštině panuje pro gesto vkládání rukou největší jazyková rozmanitost používaná často i v protichůdných významech. Nejkonkrétnějším slovesem je *sámach*, evokující určité použití síly k vytvoření jakési duchovní „náhrady“, tj. např. jednotlivce za celek. Mnohokrát se tak objevuje při výběru zvířete určeného k obětování (např. Ex 29,10; Lv 16), je součástí rozsudku nad rouhačem před jeho ukamenováním (např. Lv 24,14), ale je překvapivě užít i v souvislosti se zasvěcováním kněžského kmele Levitů (Nu 8,10) a pro chvíli, kdy Jozue přijímá od Mojžíše úkol dovést izraelský lid do zaslíbené země (Nu 27,22-23). Ostatní termíny (*sím* a *šít*) jsou již mnohem

více duchovnější a obvykle souvisí s udělením požehnání či s prosbou o uzdravení. Takto např. Jákob žehná svým vnukům (Gn 48,14) či Eliáš křísí syna Šunemanky z mrtvých (2 Král 4,34) aj.

V bibli prvotní církve – starověkém řeckém překladu zv. Septuaginta – původní hebrejské termíny splývají v jeden (*epitithénai*). Gesto vkládání rukou tak bude napříště charakterizovat kněze i oběť, jak charakterizuje list Židům samotného Krista, který nadále ve světě koná skrze posvěcující službu kněží a uzdravující moc svátostí. Podle evangelistů totiž přinášeli k Ježíšovi lidé své děti, aby jim požehnal „(a on je) bral do náručí, vkládal na ně ruce a žehnal jim“ (Mk 10,13). Láska k těm nejmenším patří k podstatě Boží existence, protože podle apoštola Jana „Bůh je láska“ (1 J 4,8).

Uzdravující moc Boží

Učedníci dostali od Ježíše pověření hlásat radostnou zvěst až po samý konec země, a k tomu je vybavil i Boží ochranou s projevy zvláštní moci (viz Mk 16,17-18). Mnohokrát viděli, jak se Ježíš dotýká nemocných a navrácí jim zdraví. Vzpomněli si, jak vkládal ruce na hluchého, jak se dotýkal jeho uší a jazyka (srov. Mk 7,32), či ženu s pokřivenou páteří (Lk 13,10-13). Apoštolové začínají stejným způsobem – tj. vkládáním rukou a modlitbou – uzdravovat nemocné (např. Sk 28,8-9). Nemocného se přeci dotýká sám Bůh a modlitba mu v duši člověka uvolňuje místo.

V prvotní církevní obci nebylo sice zpočátku vkládání rukou součástí udělování křtu, ale objevuje se už počátkem 3. století jako součást ozdravných modliteb nad katechumeny (tzv. *exorcismy*). Vzájemně

propojení tělesného a duchovního uzdravení (což potvrzuje i dnešní moderní medicína) tak bude napříště charakterizovat gesto vkládání rukou posvěceného služebníka (především biskupa, ale i kněze) při všech obřadech katechumenátu, při samotném udílení křtu a biřmování, při udílení svátosti nemocných a při slavení svátosti smíření (*rekonciace*). Přísná praxe středověké církve postihovala především těžké hříchy, zvláště odpadnutí od víry. Tehdy pokání mohlo trvat řadu let a kajník mohl rozhřešení obdržet až před smrtí. Znovupřijetí do církve se nejčastěji odehrávalo na Zelený čtvrtek, a to vkládáním rukou biskupa, jeho modlitbou a pozváním znovu podílet se na slavení eucharistie.

Nezanedbávej dar, který je v tobě

Plodem požehnání je služba. K jejímu naplnění ve světě pomáhá Ježíšovým učedníkům sám Duch svatý, kterého přijali o Letnicích. Ve Skutcích apoštolů však nacházíme další tři místa, kde je dar Ducha spojován s modlitebním gestem vkládání rukou nad nově obrácenými křesťany. Tak se stalo např. v Samaří, kam apoštolové vyslali Petra a Jana: „*Oni tam přišli a modlili se, aby i jim byl dán Duch svatý [...]. Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijali Ducha svatého*“ (Sk 8,14-17), skrze vkládání rukou a modlitbu byl ostatně uzdraven ze slepoty a zároveň naplněn Duchem svatým i sám apoštol Pavel při svém obrácení na cestě do Damašku (Sk 19,17-18). Církev duchovní dary spravuje a uděluje věřícím prostřednictvím svátosti biřmování, které doprovázejí vědomé přihlášení věřícího ke Kristu, čili opravdovou duchovní dospělost.

Už v prvotní církvi byli prostřednictvím vkládání rukou a modlitby ustanovováni a tím i odděleni od ostatních vybraní služebníci do duchovní služby společenství. Šlo především o ustanovení jáhnů (Sk 6,1-6) a starších církevní obce (presbyterů, tj. kněží, srov. Sk 14,23) a vyslání

● Vkládání rukou při jáhenském svěcení, foto: Jiří Bittner

misionářů k hlásání radostné zvěsti (Sk 13,2-3). Vkládání rukou mělo i svou světskou analogii známou v antickém světě, tj. ustanovování vybraných jednotlivců k různým úkolům ve společnosti. Zmiňuje ho např. římský historik Titus Livius hned v úvodu ke svým slavným Dějinám. Líčí tu vlastně mytickou inauguraci Romulova nástupce a druhého římského krále Numy Pompilia († asi 673 př. Kr.).

Vkládání rukou je významné duchovní gesto s hlubokou starozákonní i novozákonní významovou kontinuitou. Nejde o žádnou magickou praktiku, jak se o tom přesvědčil Šimon Kouzelník, který si chtěl duchovní moc koupit (Sk 14,19). S Božími dary nelze kupčit. Přijaté dary však člověk musí zodpovědně rozmnožovat a násobit, protože za ně nese odpovědnost a bude z nich i jednou Bohu skládat účty, stejně jako za jiné hřivny (*charismata*), které obdržel. Apoštol Pavel nabádá

svého druhu Timoteje, aby svěcené dary v sobě nezanedbával (1 Tim 4,14) a aby na druhé nekládal ruce ukvapeně (1 Tim 5,22).

Přijetím svátostné služby v církvi prostřednictvím vkládání rukou se povolaný člověk sám stává viditelným nástrojem posvěcujícím svou službou svět, ale především správcem svěcených tajemství, která uzdravují lidskou duši. Stává se obětí pro druhé a za ně (slovy liturgie svěcení). Kristus posílá apoštoly, aby jeho jménem hlásali radostnou zvěst. Toto zplnomocnění ke službě se v církvi nadále předává formou zvláštního pověření k apoštolskému úřadu a službě biskupů a jeho spolupracovníků kněží a jáhnů prostřednictvím liturgického gesta vkládání rukou. Bez tohoto zplnomocňujícího poslání církev neexistuje. Stále platí slova Ignáce z Antiochie († 107): „*Kde je biskup, tam je církev.*“

P. Radek Martinek

Nebojme se kurzů Alfa

V sobotu 6. září se v hradeckém Novém Adalbertinu uskutečnilo setkání zájemců o kurzy Alfa. Početná účast svědčí o zvyšujícím se zájmu o tuto evangelizační aktivitu. Zároveň se ukázalo, že praktických informací není nikdy dost. Proto jsme se rozhodli věnovat na stránkách IKD větší prostor jejich představení. Za pomocníky jsme si zvolili zástupce farností, kde už mají s kurzy zkušenost, a naopak ty, kteří se na pořádání teprve chystají.

„Alfa je jedna z možností, jak prakticky uskutečnit výzvu naší víry, abychom šli a hlásali evangelium. Jak jedna z přednášejících trefně připomněla slova sv. Jana Pavla II. ‚Kdo neevangelizuje, sám potřebuje evangelizovat‘. Je to snaha oslovit druhé a nabídnout jim poznání Krista, což není jen jakási nadstavba činnosti církve, ale úkol pro každého skutečně věřícího křesťana,“ charakterizuje kurzy P. Jan Linhart, biskupský vikář pro pastorační.

Aktivita vznikla v prostředí anglikánské církve ve Velké Británii asi před pětadvaceti lety a od té doby zasáhla zhruba patnáct miliónů lidí na celém světě v mnoha křesťanských denominacích. Hojně se šíří i v rámci katolické církve. Jeden z velkých podporovatelů je např. papežský kazatel Raniero Cantalamessa, z laických propagátorů v Čechách můžeme uvést Marii Svatošovou.

Kurzy mají ustálenou formu přibližně patnácti setkání, která obsahují společnou večeři, přednášku a nakonec diskuzi ve skupinkách. Mohou přijít všichni, mladí i staří, věřící i hledající. Nabízí osvědčenou kombinaci stručného a srozumitelného poučení se sdílením a zakoušením atmosféry vstřícnosti a přijetí. Aby výsledek nevyšel křečovitě, vyžaduje to dobrou přípravu pořadatelského týmu a hlavně hodně modliteb.

Potvrzuje to také Petr Hylmar z Hradce Králové: *„Kdo chce evangelizovat, brzy zjistí, že sám na to nemá dost sil a schopností. Jedině skrze modlitbu a pokoru můžeme dojít nějakého úspěchu. Je to podobné jako když jeden žebrák sděluje druhému, kde je možné nalézt chleba. Žádná otázka není špatná a odpovědi se hledají co nejvíce společně.“*

● K večerům Alfa nedílně patří hudební doprovod, foto: ŘKF Vysoké Mýto

V hradecké diecézi si kurzy Alfa již vyzkoušeli v Nové Pace, Hradci Králové, Kutné Hoře a Vysokém Mýtě. Všude převládají pozitivní zkušenosti, ale, jak shodně potvrzují, rozhodně se po ukončení kurzu nedá očekávat plný kostel nových lidí. *„Nějakou hlubší proměnu společenství budeme moci popsat až za delší dobu, pokud vůbec, ale přesto Alfa v naší farnosti své plody nese. Díky kurzům jsme mezi sebou objevili lidi, kteří jsou schopni úžasným způsobem svědčit o své víře, ať už slovem, modlitbou, nebo přípravou pohoštění. Nemluvě o tom, že je tu konečně prostor, do kterého můžeme pozvat lidi dosud rozpačitě přešlapující u dveří našich kostelů i našeho společenství,“* dosvědčuje Kateřina Grenarová z Kutné Hory.

Návštěvníci bývají různorodí. Podle organizátorů věřící, tedy praktikující katolíci, tvořili čtvrtinu až třetinu účastníků, zcela nevěřících bylo málo, spíše představovali výjimku. Ostatní byli spíše váhající a hledající. Často se jednalo o partnery věřících, nebo lidí duchovně experimentujících. Na setkání také přišli lidé, kteří prošli nebo procházejí nějakými těžkostmi, které je nutí pokládat si otázky po smyslu věcí. Například v Hradci Králové záměrně cílili

propagaci mimo tradiční a aktivní katolíky. *„Měli jsme inzeráty v časopisu Radnice, který směřuje do všech schránek ve městě. Letáčky jsme umísťovali jak do vývěsek u kostelů, tak do městské hromadné dopravy. Jako nejúčinnější se ale ukázalo osobní pozvání, takže bychom byli velice rádi, kdyby běžní věřící odvážně zvali a přiváděli na Alfě i své rodinné příslušníky, kamarády, kolegy ze zaměstnání, příbuzné, přátele a sousedy. Všechny, kteří jsou ochotni alespoň tolerantně naslouchat a diskutovat,“* říká Petr Hylmar.

Zdánlivě je tedy věc jednoduchá. Kurzy Alfa vyžadují „pouze“ skupinku nadšenců, kteří se nebojí vybočit ze zajetého stereotypu a zkusí pro druhé něco udělat. Přestože není přítomnost kněze bezpodmínečně nutná, otec Linhart ji jednoznačně doporučuje. *„Minimálně je třeba, aby se za aktivitu postavil a podpořil ji, jak je to jen možné. Zároveň je dobré, pokud může pomoci s přednáškami, a později v doprovodu těch, kteří projeví zájem o další poznání Krista a církve. Konečně kdo jiný může nejlépe motivovat farníky ke spolupráci a podpoře díla.“*

Letos se k „alfáckým“ farnostem přidává Hoješín a Chrudim. Chrudimské oslovily především zkušenosti jiných spřátelených farností a letošní dominikánské misie. Po jejich absolvování chtěli nabídnout osloveným lidem něco v podobném duchu, co pro ně bude přijatelné, pochopitelné a příjemné. *„Třeba se naplní slova Písma: ‚Hle, stojím u dveří a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou,“* těší se koordinátorka kurzů Soňa Vtípilová.

Luděk Bárta

Do Lurd zamířili seminaristé společně s biskupy

Společenství a velká jednota univerzální církve. Taková je zkušenost seminaristů Královéhradecké diecéze z pětidenní návštěvy světoznámého poutního místa Lurdy.

Lurdy, jihofrancouzské mariánské poutní místo, do kterého míří nemocní z celého světa s prosbami k Panně Marii o uzdravení, navštívili bohoslovci společně s biskupy Janem Vokálem a Josefem Kajnekem a generálním vikářem Josefem Sochou.

„Smyslem pouti na toto místo milosti je pro nás kněze a seminaristy především touha prohlubovat sami v sobě mariánskou úctu, kterou potřebujeme pro naši službu. Velmi krásně jsme prožili v těchto dnech pouť, modlitbu i společenství,“ uvedl biskup Jan Vokál, kterého v Lurdech oslovila především atmosféra a desetitisíce lidí. Ti připutovali z daleka, aby prosili Pannu Marii a děkovali jí za její přimluvu. *„Při večerním procesí se svíčkami přicházeli zástupy poutníků ve zpěvu a modlitbě svatého Růžence, aby tak vyjádřili svou lásku k Matce Boží. A také mnoho nemocných, věřících i nevěřících, hledajících pokoj v srdci a často uzdravení ze svých nemocí. V očích i v srdci si nesli naději,“* doplnil biskup Vokál.

Všichni účastníci pouti v Lurdech zakusili sílu společenství s kněžími a poutníky z celého světa. Mezi sebou navzájem pak společenství, blízkost, přátelství a jednotu. *„Přestože poutníci byli různých národností, oslovilo mě, že právě v Lurdech jsme se dokázali sjednotit v modlitbě a při mších svatých. Při ranní mši svaté v kapli zjevení jsem prožíval velkou radost z blízkosti Panny Marie. Jsem rád, že jsem se mohl setkat a blíže seznámit i se staršími kluky ze semináře a dozvědět se, co mne o studiu a pobytu v semináři zajímalo,“* svěřil se s pocity student teologického konviktu v Olomouci Jakub Brabenec.

Studenta čtvrtého ročníku semináře Petra Soukala oslovil zejména kříž nemoci, se kterým lidé do Lurd přijíždějí. *„V srdci mi nejvíce zůstalo svědectví mnoha lidí, kteří připutovali na toto místo se svým křížem nemoci. Jistě nejen proto, aby se uzdravili, ale také aby nabídli své utrpení Pánu a v jeho kříži našli smysl a cíl vlastního kříže. Zdraví lidé se zde mohou učit mnohému od nemocných.“*

Program pětidenní pouti nabídl duchovní posilu při společnému slavení bohoslužeb v jeskyni zjevení, v bazilice Panny Marie či při mezinárodní mši svaté, eucharistickém procesí a večerním mariánském procesí s rozžatými svíčkami, ale také dostatek prostoru k osobním rozhovorům nebo koupeli ve vodě z řeky Gávy a výletům do krásného okolí Lurd.

Hana Frančáková, Lukáš Peška

● Mše svatá v Jeskyni zjevení, foto: Libor Havlík

Dobrovolníci vyčistili les u řeky Doubravy

Dočištění plochy po lesní těžbě a likvidace starých oplocenek jsou výsledkem spolupráce mezi společností Diecézní lesy Hradec Králové a Komerční pojišťovnou.

Právě od ní totiž společnost, spravující od svého vzniku na konci roku 2014 lesy v hradecké diecézi, dostala nabídku dobrovolnické práce v lese. Komerční pojišťovna se tak zapojila do programu Corporate Social Responsibility.

„Lesní brigády se zúčastnilo třináct dobrovolníků, kteří dorazili do Třemošnice, a pracovali na lesním úseku v blízkosti lesů farnosti Ronov nad Doubravou. Odměnou za odvedenou práci byl vedle dobrého pocitu také odborný výklad o vývoji lesů,“ říká zástupce jednatele Diecézních lesů Pavel Starý, který dobrovolnické práce koordinoval a dodává, že díky elánu dobrovolníků se podařilo udělat pořádný kus práce.

„Všem účastníkům vyslovuji velké uznání a dík, zejména pak iniciátorce akce Marcela Masaříkové z Komerční pojišťovny,“ dodává Starý. Podle něj není pokračování podobných akcí vyloučené, záleží na zájmu dalších firem.

Lukáš Peška

● Fotka na památku po dobře vykonané práci, foto: Diecézní lesy Hradec Králové

V Dolním Újezdě uctili padlé z první světové války

Zapálením svíčky, čtením jmen padlých a Mši svatou za oběti první světové války si o víkendu 9.–10. srpna v Dolním Újezdě na Litomyšlsku připomenuli výročí sto let od vypuknutí ničivého konfliktu. Vzpomínková akce se konala nejen v Dolním Újezdě, ale i v dalších přidružených obcích a osadách v okolí. „*Chtěli jsme uctít památku našich předků, kteří padli ve válce, o níž zpočátku vůbec netušili, jak bude dlouhá a krutá. Myslím si, že je důležité si vzít z historie poučení, a proto jsme ve spolupráci s obcí zorganizovali dvě přednášky na dobové téma,*“ řekl zdejší duchovní správce Adam Grabiec. O procesu blahořečení posledního rakouského císaře Karla I. promluvil Luděk Šubrt a o průběhu bojů pracovník okresního archivu v Litomyšli Stanislav Konečný.

Luděk Bárta

Dominikánská misie přijela do Chrudimi

V Chrudimi se 17.–24. srpna uskutečnila katolická misie – Týden porozumění. Spolu s Kazatelským střediskem České dominikánské provincie ji pořádala místní katolická farnost. „*V roce 2013 nás několikrát navštívil organizační vedoucí misijního týmu dominikánský terciář Martin Rosenbaum. Při jednom z prvních setkání představil farníkům projekt městské misie a nápad se nám zalíbil. Dominikáni letos vedli postní duchovní obnovu a P. Pavel Mayer, spirituál týmu, zde sloužil mši svatou. Tehdy jsme požádali bratry a sestry o modlitební spolupráci. Připravili jsme karty jednotlivých ulic města s modlitbou za misie. Lidé si karty rozebrali, aby se za „svou ulici“ několik týdnů modlili. Tak byla připravena půda pro příjezd misijního týmu,*“ říká pastorační asistentka Soňa Vtípilová.

V týmu se vystřídal čtyřicet lidí, z nich bylo sedm bratrů dominikánů, dvě dominikánky, deset dominikánských terciářů, dva přátelé z Net for God, další účastníci prošli formací Hnutí Světlo-Život. Misii podpořilo dalších osmnáct lidí (tři hudební tělesa a dva přednášející), nepočítaje místní smíšený pěvecký sbor Salvátor. Aktivně s programem misie pomohlo asi dvacet místních farníků a řada dalších. Vlastní náplní misíí byla pouliční evangelizace na několika místech města. Obsahovala rozhovory a zvaní na další program, zpěv, kázání a svědectví misionářů. Další část nabídky představovaly přednášky v Muzeu barokních soch. Hojně navštívenou součástí byly čtyři koncerty různých souborů a žánrů. Velkou duchovní silou měla každodenní večerní modlitba v kostele sv. Kateřiny.

Misijní tým přinesl do Chrudimi zkušenost živé církve, živého společenství s Kristem uprostřed. Byl pestrou skupinou, která však táhla za jeden provaz. Dominikáni ukázali také církve chudou, obětující se, dávající se: Oddělili ze svého volna čas pro cizí farnost, trpělivě nesli nepohodlí a námahu, někdy i odmítnutí lidí. Spolu s místními zde byli také církvi, která se modlí a slaví svého Pána. Společná

modlitba vše předcházela a provázela, zvláště nezapomenutelné byly večerní adorace. Tým představil církve otevřenou a nebojácnu, vycházející ze sebe, ze svých zajetých kolejí a stereotypů k těm, kteří ještě nepoznali Boží lásku.

P. Jiří Heblt

● Diskuze v ulicích města, foto: ŘKf Chrudim

Vedení Kongregace Školských sester de Notre Dame jednalo v Krkonoších

První týden v měsíci září se jednaly v Diecézním centru Marianum v Janských Lázních představené z Kongregace Školských sester de Notre Dame. Sestry se dvakrát mezi generálními kapitulami pravidelně scházejí, aby společně projednaly důležité záležitosti kongregace. Podobné setkání se uskutečnilo před dvěma lety v Neratově. Tentokrát pracovaly především na dokončení dokumentu Ratio institutionis, který má sloužit podpoře formace členek. Složení účastnic bylo mezinárodní: generální představená M. Anežka Bednářová se třemi členkami generální rady a zástupkyně Bavorské, Slovenské, Americké a České provincie. V rámci odpočinku sestry podnikly výlet na Černou Horu. Účastnice se shodly, že takovéto setkání vždy posílí vzájemné vztahy a jednotu.

Hlavním posláním kongregace je výchova a vyučování. Proto se sestry na místech, kde působí, snaží dle možnosti uplatňovat své charisma. V Bavorsku vyučují na Reálce, vyučují náboženství, vedou volnočasová zařízení pro děti, na Slovensku kromě vyučování na státních nebo církevních školách jsou samy zřizovatelkami základní školy a gymnázia, a letos uvedly do provozu již třetí oddělení městské mateřské školy s křesťanským zaměřením. Pomocí občanského sdružení Nodam organizují volnočasové aktivity pro děti a mládež. V České republice sestry vyučují na státních i církevních školách, podílejí se na budování Školy sv. Augustina v Praze Krči, vedou mateřskou školu se třemi odděleními v Českých Budějovicích. Kongregace do roku 1950 měla hlavní sídlo v Horažďovicích. V současné době je sídlem generálního vedení řeholní dům v Hradci Králové.

S. M. Anežka Bednářová

Světící biskup Josef Kajnek vysvětil nové trvalé jáhny

Svěcením se završil tříletý formační kurz pro trvalé jáhny, který již potřetí pořádala Královéhradecká diecéze. Jáhenské svěcení pro kategoriální pastorační přijali v katedrále 20. září univerzitní pedagog Jan Hojda, lékař Michal Hrnčiarik, vězeňský psycholog Milan Novotný, lesní inženýr Pavel Starý, ředitel Hospice sv. Anežky Miroslav Wajsar a bezpečnostní analytik Jan Zetek.

„Papež František přirovnává současnou církev k polní nemocnici po bitvě. Lékaři tehdy nezkoumají drobnosti jako výši krevního tlaku, ale léčí skutečná zranění. Stejně tak musíte postupovat vy, až budete sloužit lidem ve světě. Vyprošuji vám mnoho trpělivosti, a když vám bude scházet, upřete oči na kříž, ona přijde,“ řekl v promluvě ke kandidátům jáhenství generální vikář Josef Socha. *„V jáhenském povolání se otvírá velká perspektiva pro církev současnosti. Trvalý jáhen je usazený v civilním a rodinném životě, zná z vlastní zkušenosti každodenní realitu. Zároveň je služebníkem církve, který svou službou a životem posvěcuje širokou oblast života rodinného, profesního a církevního,“* charakterizoval službu delegát pro trvalé jáhny P. Jiří Heblt.

Celkem bylo vysvěceno třináct kandidátů trvalého jáhenství. Další svěcení, tentokrát s ustanovením pro službu farnosti, se konala v neděli 14. září v Havlíčkově Brodě, 21. září v Proseči, 27. září v Trutnově a 5. října v Krouně. V Havlíčkově Brodě svěcení přijali Jiří Kadlec a Petr Trefil, Proseči Josef Roušar, v Trutnově Josef Čížek, Antonín Fajstavr a Michal Nesvadba, a v Krouně Petr Vtípil.

Luděk Bárta

Světící biskup Josef Kajnek odhalil pamětní desku P. Josefu Toufarovi

U budovy někdejší odborné hospodářské školy v Polné na Jihlavsku, kterou Josef Toufar navštěvoval necelý rok, ji odhalil královéhradecký světící biskup Josef Kajnek. Autorem pamětní desky s trnovou korunou jako připomínkou Toufarovy mučednické smrti, je umělecký kovář Adam Dočekal. Její vytvoření iniciovala Marie Fišerová.

P. Josef Toufar se narodil v Arnolci u Polné v rolnické rodině. Proto také v pětadvaceti letech začal právě v Polné navštěvovat dvouletý zimní kurz. *„Na začátku vepsal do třídní knihy, do kolonky budoucí povolání, rolník,“* řekl autor nedávno vydané knihy o Toufarovi Miloš Doležal. Po necelém roce, po smrti otce, dozrálo v Josefu Toufarovi rozhodnutí stát se knězem. *„Polná je pro Josefa Toufara životní křižovatkou, kdy se z tohoto sedláka, hospodáře dává jinou cestou a stává se z něj kněz,“* dodal Doležal.

Kněžskou dráhu zakončil P. Josef Toufar v Číhošti na Havlíčkobrodsku. V tamním kostele se během bohoslužby 11. prosince 1949 podle řady svědků několikrát pohnul kříž

● Oblékání do jáhenského oděvu – dalmatiky, foto: Jiří Bittner

na oltáři. Přestože sám Toufar pohyb kříže neviděl, byl Státní bezpečností obviněn ze zinscenování „zázraku“ a krutě mučen. Zemřel 25. února 1950 a jeho tělo spočinulo ve společném hrobě v pražských Ďáblicích. V dubnu 2013 dala Česká biskupská konference souhlas k Toufarově blahorečení. Slavnostního odhalení desky v Polné se zúčastnily stovky lidí. Nechyběl ani kardinál Dominik Duka.

Lukáš Peška

● Pamětní desku odhalil světící biskup Josef Kajnek, foto: Lukáš Peška

Srdce sv. Jana Maria Vianneye putovalo diecézí

Premonstrátský klášter v Želivi hostil v sobotu 13. září sedmou část novény k jubileu diecéze a Roku povolání. Mši svatou v kostele Narození Panny Marie sloužil diecézní biskup Jan Vokál. Želiv se zároveň stala první zastávkou putování srdce sv. Jana Maria Vianneye po hradecké diecézi. Hned následující den v neděli se mohli věřící setkat s relikvií sv. Jana Maria Vianneye v hradecké katedrále Svatého Ducha. Dopolodní mši svatou opět sloužil diecézní biskup Jan Vokál. Kázání pronesl jeden z francouzských kněží doprovázejících relikvii, P. Frédéric Vallaud. *„Snažme se po vzoru sv. Faráře arského vztahovat svoje vlastní kříže ke kříži Kristovu. Jedině tak můžeme*

proměnit utrpení a těžkosti života v něco užitečného, co nás posune dál směrem k Bohu,“ řekl P. Frédéric. Odpoledne se konala bohoslužba slova, při níž pronesl promluvu P. Rolland Varin. Na závěr měli přítomní možnost relikvií alespoň v krátkosti poklonou nebo políbením uctít.

Do Koclířova doputovala vzácná relikvie v pátek 19. září. Po dopolední bohoslužbě ve fatimském centru se uskutečnilo symbolické, ale současně hluboce duchovní setkání ve farním kostele sv. Filomény. Přítomní zavzpomínali na děkana Antonína Iva Kuklu, který v polovině 19. století inspirován zbožností sv. Faráře arského uctíval právě sv. Filomenu a často zakoušel její nadpřirozenou přímluvu a pomoc. Děkan Kukla získal prostřednictvím královéhradeckého biskupa dekret papeže Řehoře XVI., kterým bylo v Koclířově ustanoveno poutní místo k této světici.

Poslední zastávkou putování srdce sv. Faráře arského po diecézi byl Klášterec nad Orlicí. Relikvie sem přijela v pátek 19. září v podvečer. Mši svatou v zaplněném kostele Nejsvětější Trojice sloužil místní kněz P. Mirosław Piotr Fąs, MSF. P. Frédéric Vollaud vyzdvihl „rodinnou atmosféru Ježíšova dětství“ ve zdejším kostele, jímž byl fascinován. Ve své promluvě hovořil o kráse a významu kněžství, jak ho chápal sv. Jan Maria Vianney a připomněl také zde pohřbenou stigmatizovanou Annou Bohuslavou Tomanovou, která své životní utrpení obětovala právě za čisté a svaté kněžství.

Součástí kláštereckého zastavení byla dvoudenní duchovní obnova pro mládež o hledání povolání. Po mši svaté zazněly první dvě přednášky od P. Frédérica Vollauda a P. Rolanda Varina na téma Janova dětství a dospívání na pozadí doby, ve které žil. Přednášky aplikoval na dnešní dobu a české poměry P. František Mráz, vikář z Jilemnice.

Mezi přednáškami byla příležitost pro soukromé uctění relikvie a po jejich skončení následovala celonoční adorace před Nejsvětější Svátostí, při níž se střídaly místní rodiny i poutníci, kteří nocovali ve škole. Prosili za nová duchovní povolání, svatost kněží a za duchovní uzdravení a obrácení našeho kraje i celého národa.

Sobotní program začal společnou ranní modlitbou a přednáškou P. Rolanda o Janově složité cestě k vysvěcení. Sobotní přednášky dále doplňoval P. Jaroslav Jirásek z Hronova. Středem celého programu byla mše svatá, kterou sloužil Jáchym Jaroslav Šimek, OPraem., želivský opat, za účasti dalších dvanácti kněží. I on zmínil paralelu mezi sv. Janem Maria Vianneyem a Aničkou Tomanovou. „Jednou z hlavních cest k povolání je příklad těch, kteří toto povolání dobře a nadšeně žijí. Nesmíme mít strach dát se Bohu do služby takoví, jací jsme, ani mít obavy, že se pro ni nehodíme,“ řekl v promluvě. Po mši svaté následovala pobožnost na hřbitově u hrobu Aničky Tomanové. Fotogalerii z putování naleznete na straně 24.

Luděk Bárta a kol.

● Společná modlitba Otče náš, foto: Martin Rýznar

Na misijním dnu v Chocni se sešly děti, které chtějí pomáhat

Setkání chlapců a děvčat, které zajímají misie a chtějí podle svých možností pomáhat dětem v zemích třetího světa, se již po několikáté uskutečnilo v Chocni. Program zahrnoval nejen poučení, ale i zábavu v podobě soutěží a her.

„Chceme dětem umožnit, aby mohly potkat své vrstevníky, kteří se také snaží pomáhat, jak umí. Aby viděly, že jejich pomoc, která se může zdát na první pohled malá, je ve skutečnosti obrovská,“ vysvětlila diecézní ředitelka Papežských misijních děl Bronislava Halbrštátová, která se podílí na organizaci akce.

„Silným zážitkem pro všechny bylo vyprávění a promítání dokumentu o misiích v Keni, kterým nás osobně provázel jeho autor Martin J. Rýznar. V Chocni zůstal po celý den, takže jsme měli možnost si s ním kdykoli pohovořit,“ sdělila jedna z účastnic Veronika Roušarová.

Odpoledne se děti prostřednictvím misijní hry vypravily přes všechny kontinenty světa. Kdo chtěl, stihl si zastřílet z kuše, zahrát fotbal, popovídat s ostatními, vyrobit papírovou sovičku, pokreslit kamínek, vyrobit chrástítko, ozdobit perníčky nebo si zazpívat.

Ranního vstávání ve čtyři hodiny nelitovala skupinka z Českých Budějovic. „Sice mi připadalo, že ve vlaku začneme za chvíli i bydlet, ale program se mi moc líbil,“ shrnul svoje dojmy malý Vojta.

Setkání zakončila mše svatá. V jejím průběhu bylo do Misijních klubek přijato patnáct nových členů. Malí misiónáři se zavazují k denní modlitbě za misie a týdenní almužně pro chudé v rámci svých možností. Úkolem členů je také usilovat o křesťanskou lásku, radost a pokoj ve svém okolí.

Luděk Bárta

Biskupství královéhradecké srdečně zve na

Zakončení jubilejních oslav 350 let diecéze

Pátek 21. listopadu

- 18.30 Slavnostní nešpory v katedrále Svatého Ducha
19.00–22.00 Soukromá adorace v katedrále zakončená svátostným požehnáním

Sobota 22. listopadu

- 9.30 – 10.30 Modlitba za diecézi v kostele Panny Marie
11.00 **Pontifikální bohoslužba v katedrále Svatého Ducha**
12.30 Slavnostní shromáždění na Velkém náměstí
13.00–15.30 Doprovodný program
16.00 Te Deum v katedrále Svatého Ducha

Doprovodný program se uskuteční na třech místech:

Biskupská rezidence

Výstavní síň – suterén

- 13.00–15.30 Výstava 350 let Biskupství královéhradeckého – osobní prohlídka
13.30–14.15 Interaktivní prohlídka výstavy pro malé i velké s průvodcem
14.30–15.15 Interaktivní prohlídka výstavy pro malé i velké s průvodcem

Nové Adalbertinum

1. patro – Referát pastorační

- 13.00–15.30 „Otevřené dveře“ v Referátu pro pastorační. Prohlídka prostor diecézních pastoračních center, informace o činnosti, nabídka některých pomůcek

Farní místnost – učebna – přízemí

- 13.00–15.30 Dějiny diecéze: kvízy pro malé i velké

Biskupská knihovna

- 13.00–15.30 Prohlídka

Balbínka – přízemí

- 13.45 Beseda s Ing. Anetou Maclovou: Stáří jako dar a inspirace

Katakomby – suterén

- 14.00–14.45 Sv. Kliment – patron diecéze. Interaktivní program pro malé i velké s průvodci

Refektář

- 14.00 – 15.30 Misijní beseda s promítáním filmových ukázek

Kostel Panny Marie

Boční kaple kostela

- 13.00–15.30 Dějiny spásy: Rozjímání na základě úryvků z Písma svatého a biblických scén ztvárněných pomocí biblických postav (individuálně)

Lod' kostela

- 13.30–14.15 Bratrstvo dobré smrti a víra ve vzkříšení: Interaktivní program pro malé i velké s průvodci. Seznámení se s posláním jezuitského řádu a vírou našich předků ve vzkříšení

Kaple sv. Josefa

- 13.00–15.30 Seznámení s řeckokatolickou církví. Průvodce: Adrián Kostilník

Na náměstí možnost občerstvení, knihkupectví U Katedrály otevřeno od 9.00–16.00

Program celostátního setkání animátorů seniorů 2014

Královéhradecké diecézní centrum pro seniory zve na sedmé Celostátní setkání animátorů seniorů

24. října 2014, Hradec Králové, Nové Adalbertinum, kostel Nanebevzetí Panny Marie (Velké náměstí)

Nové Adalbertinum – chodba přízemí

7.45–8.45 registrace

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

8.00–8.45 předprogram MoSeS – modlitba animátorů za seniory a službu
8.50 zahájení – úvodní slovo biskup Mons. Josef Kajnek
9.00 slavnostní bohoslužba – hlavní celebrant kardinál Dominik Duka OP

Nové Adalbertinum – Velký sál

10.30–11.30 P. Michal Kaplánek:
„Činnost laiků v církvi“
11.30–11.45 přestávka
11.45–12.45 P. Jan Rybář SJ:
„Pastorační styl papeže Františka“
12.45–14.00 přestávka na oběd
14.00–15.00 Mons. Ján Majerník (Slovensko):
„Jak prohloubit ve stáří svůj vztah k Bohu“
15.00–15.15 přestávka
15.15–16.15 Jana Sieberová: „Nestačí jen dobře žít, nýbrž je důležité i správně zemřít“
16.20–16.30 slosování o ceny

Nové Adalbertinum – Malý sál

16.40–18.00 posezení u kávy, vinné osvěžení, sdílení

Nové Adalbertinum – Velký sál

od 18.30 Pavel Helan, vlnidný písničkář, finalista soutěže Česko Slovensko má talent – benefiční koncert pro širokou veřejnost (výtěžek bude věnován Domáci hospicové péči Oblastní charity Hradec Králové)
Změna programu vyhrazena.

Celostátní setkání animátorů seniorů je akce určená lidem různých věkových kategorií, kteří se věnují nebo chtějí věnovat pastorační práci se seniory (na diecézní úrovni, ve farnostech, domovech pro seniory apod.).

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel. 495 063 661, 737 215 328, 734 435 368, e-mail: animatori@bihk.cz, web: www.animatori.cz (online přihláška)

Symposium o eucharistii

Biskupství královéhradecké srdečně zve kněze a jejich spolupracovníky v pastorační na sympozium, které představí teologická východiska svátosti eucharistie. První část sympozia je zaměřena na biblicko-, liturgicko-, systematická teologická východiska; ve druhém dni se budeme věnovat eklesiologickému a pastoračně-teologickým pohledům. V programu obou částí počítáme též s dialogem mezi přednášejícími a účastníky sympozia. Program sympozia byl připraven ve spolupráci Diecézního teologického institutu, Katechetického a pedagogického centra a Katedry kulturních a náboženských studií Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové.

úterý 11. listopadu 2014

9.30 registrace
10.00 zahájení
10.15 Eucharistie v Písmu svatém: ThLic. Bedřich Horák
11.15 Od večere Páně k eucharistii starověku: prof. František Kunetka, Th.D.
oběd
14.00 Ambrožova eucharistická mystagogie: ThLic. David Vopřada, Th.D.
15.00 Místo eucharistie v triádě iniciačních svátostí: Benedikt T. Mohelník OP, Th.D.
16.00 Mistr Jan Hus a eucharistie: prof. Ctirad V. Pospíšil, Th.D.
17.00 Křesťanská iniciace v teologii a pastorační praxi – panelová diskuse mše svatá neformální posezení

středa 12. listopad 2014

9.00 Nová a věčná smlouva – eucharistický základ církve: ThLic. Prokop Brož, Th.D.
10.00 Příprava katechumenů a dospělých ke slavení eucharistie: doc. Ing. Mgr. Aleš Opatrný, Th.D.
10.30 Uvádění do tajemství eucharistie v katechezi podle Sofie Cavalletti: ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Th.D.
přestávka
11.30 Mystagogická metoda ve výkladu liturgie: ThLic. Jan Šlégr, SL.D.
12.00 Výchova ke slavení eucharistie – několik aktuálních podnětů z Itálie: doc. Dr. Ludvík Dřímál, Th.D.
12.30 Diskuse k pastoračním otázkám ve skupinách

Osobní zprávy

Jmenování a ustanovení

■ **P. ThLic. Marek Marcel ŠAVAL, OPraem.**, administrátor v Humpolci, je od 15. 8. 2014 na dobu současného funkčního období okrskových vikářů, tj. do 30. září 2014, pověřen výkonem funkce okrskového vikáře vikariátu Humpolec.

■ **Antonín Filip M. STAJNER**, kněz Královéhradecké diecéze, je od 15. 8. 2014 jmenován duchovním asistentem (spirituálem) Sdružení Anny Bohuslavy Tomanové.

■ **Mgr. Václav TOBEK**, výpomocný duchovní v Poličce, je od 15. 8. 2014 jmenován výpomocným duchovním v Římskokatolické farnosti – proboštví Litomyšl, zejména u řeholních sester na Mendryce.

Ukončení působení v diecézi

■ **P. Mgr. Karel DOLEŽEL, SDB**, výpomocný duchovní v Pardubicích, ukončil k 31. 8. 2014 z důvodu odvolání řeholním představeným působení v Královéhradecké diecézi.

■ **Mgr. Ing. Zdeněk POKORNÝ**, trvalý jáhen inkardinovaný v Arcidiecézi pražské, ustanovený k jáhenské službě v Jičíně, k 31. 8. 2014 ukončil na vlastní žádost služební poměr vůči Biskupství královéhradeckému.

Laicizace

■ **P. Peter Ján WACH, OFM**, řeholní kněz, bydlící na území diecéze, dne 30. 6. 2014 mu Kongregace pro nauku víry udělila dispens od celibátu spolu s propuštěním z duchovní služby a dispensí od řeholních slibů; jmenovaný reskript přijal dne 14. 8. 2014.

Kněžské svěcení

V sobotu 18. října přijmou vzkládáním rukou biskupa Jana Vokála kněžské svěcení dva jáhni hradecké diecéze, **Tomáš Enderle** a **Miloš Pachr**. Slavnost začíná v 9.30 v katedrále Svatého Ducha. Srdečně zveme věřící k účasti a kněze ke koncelebraci. Prosíme všechny o modlitby za novokněze, jáhny i za ty, kdo se na jáhenství a kněžství připravují.

Úmysly apoštolátu modlitby

říjen 2014

Všeobecný úmysl: Za oblasti světa zasažené válkou a násilím, aby jim Pán daroval pokoj a mír.

Evangelizační úmysl: Aby oslavy Světového dne misí probudily v každém věřícím nadšení k hlásání evangelia po celém světě.

Národní úmysl: Aby nás úcta k Panně Marii vedla k pozornosti vůči Božímu slovu a k pohotové službě bližním.

Liturgický kalendář

5. října – 27. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 5,1-7

Žalm: Žl 80(79)

2. čtení: Flp 4,6-9

Evangelium: Mt 21,33-43

12. října – 28. neděle v mezidobí

1. čtení: Nm 21,4b-9

Žalm: Žl 78(77)

2. čtení: Flp 2,6-11

Evangelium: Jan 3,13-17

19. října – 29. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 45,1.4-6

Žalm: Žl 96(95)

2. čtení: 1Sol 1,1-5b

Evangelium: Mt 22,15-21

26. října – 30. neděle v mezidobí

1. čtení: Ex 22,20-26

Žalm: Žl 18(17)

2. čtení: 1Sol 1,5c-10

Evangelium: Mt 22,34-40

Vyšel Diecézní stolní kalendář 2015

Od poloviny měsíce září je k dispozici stolní kalendář hradecké diecéze na rok 2015. Zakoupit ho můžete na biskupství v redakci IKD, v síti Karmelitánských knihkupectví v Hradci Králové a Jičíně, Knihkupectví Horová Náchod a na dalších místech.

Tentokrát je tématem kalendáře služba církve ve světě. V poslední době se o poslání a činnosti církve v české společnosti hojně diskutuje. Kalendář tak můžeme brát jako drobný příspěvek do debaty. Římskokatolická církev totiž slouží lidem bez rozdílu vyznání. Nejvíce viditelnou aktivitou je samozřejmě služba duchovní, ale neopomenutelná je její role ve vzdělávání, výchově či v charitní pomoci potřebným. Kalendář mapuje vybrané pastorační, výchovné a charitativní aktivity v diecézi. Jak se při jeho sestavování ukázalo, ani dvaapadesát týdnů roku nestačí k uvedení všech činností.

Kalendář si můžete objednat osobně, elektronicky nebo poštou na adrese: Biskupství královéhradecké, Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, telefon: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz.

ČM Fatima, Koclířov

■ Mariánský růžencový měsíc říjen zahájíme **ve čtvrtek 2. 10. mariánským seminářem**. Ten potrvá až **do neděle 5. 10.** Účastníci si mohou v recepci zajistit levné ubytování i stravování.

Hlavní dnem semináře bude 1. říjnová sobota, 4. 10., která bude současně osmou částí jubilejní novény naší diecéze. Účast přislíbili biskupové Jan Vokál a Josef Kajnek a generální vikář diecéze Josef Socha.

Kromě obou hlavních bohoslužeb v 10.30 hodin a 17 hodin bude připraven hodnotný duchovní i kulturní program, a tak stojí za to, se do Koclířova 4. 10. 2014 vydat.

Program v ostatní dny:

pátek 3. 10. – Den modliteb dětí a mládeže za život – „Děti Eucharistie“,

neděle 5. 10. – Světový den modliteb k Panně Marii, Matce a ochránkyni života.

■ **V pondělí 20. 10.** bude ve Fatimě zahájena **pětidenní pouť**, na kterou se vydáváme letecky s otcem biskupem Janem Vokálem.

■ Na přelomu října a listopadu se můžete účastnit **exercicií** vedených P. Montfortem Okkaou z Nigérie a komunitou Dvou Srdcí Lásky. Zahájení bude **v pátek 31. 10.** večer. Součástí bude program 1. mariánské soboty a památka zemřelých v neděli 2. 11. Je možné si zajistit jak ubytování, tak stravu v našem poutním domě a penzionu Fatima.

■ Z hlavních listopadových akcí připomínáme **v sobotu 15. 11. Pouť k Pražskému Jezulátku**. Začátek v 10 hodin v katedrále sv. Víta, pokračování 13.30 hodin u Pražského Jezulátka v kostele Panny Marie Vítězné.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, mobil recepce: 731 646 800; www.cm-fatima.cz; e-mail: recepce@cm-fatima.cz,

Grunta

■ 12. 10. Jubilejní koncert

Jubilejní koncert u příležitosti 100. výročí vysvěcení kostela Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě

Termín: 12. října 2014 od 15.00 hodin

Vystoupí:

Dagmar Vaňkátová, emeritní sólistka ND, zpěv

Josef Vaňkát, člen orchestru SOP, housle

Vratislav Jambor, ZUŠ Adolfa Voborského, klavírní doprovod

Dobrovolné vstupné je věnováno na opravu kostela.

Hoješín

■ 3. 10., 7. 11., 5. 12. Noční adorace

Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace.

Kontakt: Školské sestry sv. Františka Hoješín, S. Gratia – tel.: 469 676 181, 723 180 121.

■ 1. 11. Duchovní obnova pro všechny

Chceme být svatí? Svatost – je to vůbec možné? Být svatí – co by to znamenalo?

S. M. Zdislava Nosková OSF, absolventka kurzu pro postulátory při Kongregaci pro kauzy svatých v Římě, chce přiblížit životní cestu své spolusestry Elišky Pretschnerové OSF.

Termín: 1. 11. Začátek v 9.00 mší svatou, po celý den příležitost ke svátosti smíření.

Po předchozí domluvě možnost prožít na Hoješíně celý víkend a možnost odvozu od busu ze Seče nebo z blízkých míst. Oběd a občerstvení za dobrovolný příspěvek zajištěno.

Přihlášky u sestry Gratie do 25. 10.:

hojesin.osf@seznam.cz, tel. 733 755 824

Albeřice, Dům setkání YMCA

■ 24.–27. 10. Podzimní prázdniny rodičů s dětmi Tvoření – cvičení – výlety – odpočinek

Prodloužený říjnový víkend pro rodiny vyplněný zejména tvořivými aktivitami pro chlapce i děvčata. Ale také lehkým cvičením, výletem, hrami, modlitbou a odpočinkem.

Jedinečná příležitost pro rodiče a jejich děti prožít tvořivý, ale zároveň odpočinkový víkend v křesťanském společenství, sloužící k prohloubení jejich vztahů. Účastnit se mohou jak pouze maminky, nebo otcové s dětmi, tak i celé rodiny, případně i starší rodiče s vnoučaty. V průběhu tří dnů bude možnost si vybrat z nabízených pestrých programů (cvičení/dílen ad.), které povedou zkušení lektoři. Podmínkou je účast alespoň jednoho rodiče s alespoň jedním svým dítětem.

■ 7.–9. 11. Manželský víkend II.

Víkend pro manžele, kteří chtějí obnovit a prohloubit své manželství. Základem budou krátké přednášky na témata mezigeneračních vztahů s rodiči manželi, manželské sexuality a konkrétních projevů lásky. Témata jsou zaměřena na praktické zvládání každodenních situací. Soukromí párů je zaručeno. Rozhovory a sdílení probíhá jenom v manželských párech.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M. Vyleřala: ymca@setkani.org, tel: 731 625 615.

Číhošť

■ 11. 10., 8. 11., 13. 12.

Smírné pobožnosti v Číhošti

Program: 8.45 Svatý růženec – rozjímavý,
9.30 Mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá
adorace, 12.00 společná adorace.

Příležitost ke svátosti smíření v době svatého růžen-
ce a v době soukromé adorace.

Vlaková stanice Leština u Světlé nad Sázavou (vzdá-
lená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: <http://www.farnostcihost.cz>

Ústí nad Orlicí

■ 11. 10. Festival duchovní hudby sv. Cecilie

Římskokatolická farnost-děkanství Ústí nad Orlicí,
Cecilská hudební jednota ve spolupráci s Městem
Ústí nad Orlicí, Pardubickým krajem a Uníí čes-
kých pěveckých sborů, vás srdečně zve na 19. ročník
Festivalu duchovní hudby sv. Cecilie, který se koná
v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí
v sobotu 11. 10.

Téma: Rok české hudby – Čeští skladatelé v našich
chrámech

12.30–15.30 Festivalová přehlídka chrámových
sborů a varhaníků
(sbory: Ústí nad Orlicí, Česká Lípa,
Nový Bydžov, Praha-Emauzy,
Poděbrady, Chrudim a varhaníci:
Jitka Raková, Jiří Kutálek, Petr
Vacek, Daniel Pernet a Ondřej Vávra)

16.15–17.30 Pontifikální mše svatá,
účinkují společně chrámové sbory

19.30 Antonín Dvořák – Stabat mater,
op. 58 – kantáta pro sóla, sbor
a orchestr na text středověké
mariánské sekvence
Účinkují: sóla – Lucie
Vagenknechtová, Markéta
Štefáníková, Aleš Nehněvajsa,
Jaroslav Patočka, spojené pěvecké
sbory (Salvátor Chrudim, Vlastislav
Heřmanův Městec, Bendl Česká
Třebová, členové VUS Pardubice
a členové SPS Jitro Hradec
Králové), Komorní orchestr
Jaroslava Kociana, spoluúčinkuje
Taneční oddělení ZUŠ Jaroslava
Kociana Ústí nad Orlicí. Dirigent
Bohuslav Mimra.

Vstupné dobrovolné.

Špindlerův Mlýn Eljon

■ 20.–24. 10.

Jak si udržet dobrou paměť i ve vyšším věku

Téma: tento pobyt je určen především pro seniory –
udělejte něco pro svou hlavu i tělo. Čeká vás základní
kurs kognitivního trénování paměti jako prevence
neduhů stáří, lehké kondiční cvičení v přírodě, mož-
nost polodenních vycházek do okolí Špindlerova
Mlýna, večer možnost společných posezení u hořící-
ho krbu, promítání filmů.

Lektor: Ing. Eva Outratová

■ 21. 11.–23. 11.

Od Adventu do Vánoc

Téma: užijte si s námi kouzlo lidových Vánoc.

Budeme vyrábět vánoční ozdoby ze slámy, z kukuřič-
ného šustí, z vizovického těsta a také tenerify. Těž si
uděláme skleněné ozdoby z korálků „jako po babič-
ce“, případně drátované. A přitom všem si budeme
vyprávět o vánočních tradicích a zvycích.

Připravený program zvládnou i děti, pro ty menší bu-
dou připraveny vánoční ozdoby a jiné dekorace z pa-
píru a také výroba dekorací vycházejících z lidových
tradic.

Lektor: Helena Jindrová, pedagog volného času
DDM Blovice

Přihlášky: každý všední den od 8 do 14 hodin Petr
Erlebach, správce střediska Eljon

a) telefonicky nebo faxem na číslech 499 523 852,
732 580 154

b) poštou na adrese: Středisko Eljon, 543 51 Špindle-
rův Mlýn 33

c) e-mailem: info@eljon.cz

Slatiňany

■ **Modlitby za kněžská a řeholní povolání** se kona-
jí každou druhou sobotu v klášterní kapli, Nádražní
ulice č. 153, asi 200 m od nádraží.

Termíny: 11. 10., 8. 11., 13. 12.

Program: 9.30 modlitba svatého růžence; 10.00 mše
svatá; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 kří-
žová cesta; 20.00 noční adorace.

Jaroměř

■ Odhalení a posvěcení nové mramorové pamětní
desky všech kněží, kteří ve farnosti působili, se bude
konat **v neděli 2. 11.** při slavnostní mši svaté v 8.30
hodin v kostele sv. Mikuláše za účasti diecézního bis-
kupa Jana Vokála.

Hradec Králové

■ 4. 10. Oslava svátku sv. Františka

Místní společenství Sekulárního Františkánského řádu v Hradci Králové zve všechny přátele svatého Františka i širokou veřejnost na společné setkání a oslavu svátku svatého Františka z Assisi do kostela sv. Anny v Hradci Králové-Kuklenách v sobotu 4. 10.

Program:

15.15 – modlitba františkánského růžence

16.00 – mše sv. s obnovením profese členů

17.00 – beseda s občerstvením v sakristii

Centrum pro rodinu

■ Kurz přípravy snoubenců v Hradci Králové

Zahájení 8. 10. (vždy ve středu od 18.30 do 20.30 hodin), ukončení: 17. 12.

Hradec Králové, Nové Adalbertinum, přízemí, místnost č. 25 – Balbínka. E-mail: crhk@bihk.cz

■ 9.–12. 10. Duchovní obnova pro manžele

Králíky, exercitátor ICLic. Karel Moravec.

Téma: Evangelii gaudium (Radost z evangelia)

Začátek čtvrtek 9. 10. v 18 hodin večer,

ukončení v neděli 12. 10. ve 12 hodin obědem.

Cena 2400 Kč za manželský pár (1200 Kč za osobu) za celý pobyt. Přihlášky: Duchovní správa poutního kostela v Králíkách II, P. Karel Moravec, moravec@bihk.cz, tel.: 603 467 320

■ 17.–19. 10. Víkend pro chlapy 2014 – podzim

Místo: Králíky nebo Jeníkov

Téma víkendu: Cesty za uzdravením...

Program: P. Antonín Příkaský

Duchovní vedení: P. Jaroslav Mikeš SDB

Diecézní centrum pro seniory

■ 6.–9. 10. Duchovní obnova pro seniory a seniorské manželské páry

s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně

■ 10.–13. 10. Manželské setkání seniorů

Marianum, Janské Lázně

■ 24. 10. Celostátní setkání animátorů seniorů

Nové Adalbertinum, Hradec Králové

■ 1.–4. 12. Adventní duchovní obnova pro seniory a animátory seniorů

s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328 nebo 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcsbk.cz

Hradec Králové

KMC Sedmíkráska

KMC Sedmíkráska, Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3, www.sedmikraskahk.cz, e-mail: sedmikraskahk@volny.cz

■ 2. 10. Zpracování ovčí vlny včera a dnes

V dřívějších dobách byla ovčí vlna pro naše předky nedílnou součástí textilních řemesel. V současné době nemá vlna přílišného užití a většina chovatelů ji musí vyhazovat. Ve čtvrtek 2. 10. v 10 hodin zve KMC Sedmíkráska na seminář pod vedením Petry Zárubové, kde se zamyslíme nad možnostmi využití české ovčí vlny a naučíme se ji zpracovat v domácím prostředí (v bytě). Na seminář naváže výtvarná dílna, která seznámí účastníky s různými technikami zpracování vlny.

Hradí se 70 Kč a obvyklé pobytné, hlídání dětí je zajištěno.

■ 8. 10. Okružní jízda po Bretani

Ve středu 8. 10. v 16 hodin zveme na podvečerní pásmo P. Jana Linhartu s obrázky a povídkám z cesty po Francii.

Navštívíme rodiště sv. Ludvíka z Montfortu a klášter sv. Terezie z Lisieux. Podíváme se na nejzápadnější část Francie, na venkovské kostelíky, přírodu a obyvatele. Vyprávění bude doplněno promítáním diapositivů.

Hradí se obvyklé pobytné, hlídání dětí je zajištěno.

■ 22. 10. Bazárek podzimního a zimního dětského oblečení, obuvi, hraček...

V úterý 21. 10. (příjem věcí, 8–18 hodin), ve středu 22. 10. (prodej věcí, 8–18 hodin) a v pátek 24. 10. (výdej věcí, 8–12 hodin) bude možnost prodat nebo nakoupit podzimní a zimní dětské oblečení (do velikosti 164), dětskou obuv (do č. 38), hračky, knížky, těhotenské oblečení a potřeby pro kojení.

Objemnější věci lze nabízet formou písemného inzerátu. Nepřijímáme šatstvo do charitní sbírky s výjimkou adresné pomoci v rámci projektu Sedmíkráska pomáhá.

Manipulační poplatek je 2 Kč za nabízenou věc, z prodaných věcí si účtujeme 15 %. Výnos bude použit na provoz KMC Sedmíkráska.

■ 19. 10. Drakiáda

V neděli 19. 10. kdykoliv v době od 15 do 17 hodin přijďte na louku u „panelky“ z Moravského Předměstí na Nový Hradec Králové.

Čeká nás pouštění draků a zajímavé tematické úkoly. Místo je v dosahu MHD (konečná zastávka spojů č. 24, 27, 33).

Vstupné dobrovolné.

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Našli u nás druhý domov

Diecézní charita Hradec Králové pomáhá cizincům a uprchlíkům už přes 20 let. V následujícím rozhovoru vám nabízíme příběh Mgr. Nataliye Dotsenko, která pochází z východní Ukrajiny, kde učila ukrajinštinu a literaturu. V ČR žije s rodinou od roku 1997. S manželem mají dvě dospělé děti. Nejprve u nás pracovala v tkalcovně, pak myla černé nádobí v jídelně, uklízela. V minulosti navštěvovala kurzy češtiny na Diecézní charitě. Dnes pomáhá cizincům v Integročním centru Hradec Králové a učí ruštinu.

Proč jste s rodinou odešli před 17 lety z Ukrajiny? Jaké byly začátky v nové zemi?

Rozhodnutí nepřišlo znenadání. Dlouho jsme o tom přemýšleli. Kvůli perestrojce manžel ztratil práci a jako mnoho dalších lidí dlouhodobě nemohl najít zaměstnání. Sice jsem práci měla, ale nedostávala jsem několik měsíců výplatu. Museli jsme celé léto tvrdě pracovat, brali jsme jakoukoliv práci. Také jsme chtěli dětem poskytnout vzdělání. Přestože na Ukrajině je podle Ústavy vzdělání zdarma, už v té době se začaly vyskytovat nezdravé tendence úplatků na vysokých školách. Ptáte se na začátky? Ty jsou vždy těžké. Přijeli jsme s dvěma dětmi a jednou velkou taškou. Nevím, jak jsme to všechno zvládli.

Našli jste u nás skutečně svůj druhý domov?

Ano, teď už mohu říct, že jsme tady skutečně našli druhý domov. Dlouho jsme doufali, že se na Ukrajině situace změní a my se vrátíme. Často jsem brečela a obzvlášť mi bylo líto, že nemohu být nápomocná mamince. Měli jsme s ní velmi silné pouto. Mysleli jsme si, že Čechy jsou slovanskou zemí a Češi se nám budou hodně podobat, ale mentalita je trochu jiná. To jsme vyzorovali až časem. Ráda vzpomínám na moc hodné sousedy – starší manželský pár, který nám dal kolo pro syna. Tenkrát jsme na to neměli. Nebo na paní Minářovou, která mi dávala cenné rady. Ráda vzpomínám i na kolegy z jídelny, kteří nás ve všem podporovali. Děkuji také Diecézní charitě za veškerou pomoc a podporu.

Vracíte se ráda do své rodné země? Jak vnímáte současný konflikt na východní Ukrajině?

Ano, vracíme se moc rádi. Pokaždé, když máme dovolenou, jedeme do domoviny. Máme na Ukrajině příbuzné. Moc se nám stýská. Co se týká současného konfliktu na východě Ukrajiny, tak samozřejmě nás to moc bolí. Jak můžeme tuto situaci ovlivnit? Jedině, že se budeme

● Paní Nataliye Dotsenko původem z Ukrajiny (vlevo) s dětmi z nedělní školy. Foto: archiv paní Nataliye Dotsenko

modlit, aby tato válka co nejdříve byla ukončená. Každý z nás jednou stane před pánem Bohem a bude nést odpovědnost za každou svou myšlenku, slovo i čin. To znamená, že dostaneme to, co si zasloužíme. Chtěla bych poděkovat všem Čechům za podporu a pomoc Ukrajině.

Naplnuje vás práce v Integročním centru pro cizince?

Práce mě moc baví. Mám na starosti informační centrum. Může k nám přijít každý cizinec, který hledá informaci a pomoc ohledně pobytu v ČR. Pravidelně s kolegyní pomáháme cizincům také na oddělení azylové a migrační politiky (OAMP) v Hradci Králové.

Jaké akce v Centru právě připravujete?

Mám na starosti Dámský klub. Je důležité, aby žena – cizinka se mohla tady projevit a najít sebe. Často se scházíme a uskutečňujeme různé akce. Koncem srpna jsme uspořádali vernisáž výstavy fotografií mladé Ukrajinky z Prahy Nataliye Yashchuk. Otevřely jsme v Dámském klubu také cyklus setkání „Dnes Vás zvou já“. A 18. října všechny srdečně zvou do Adalbertina na Dny ukrajinské kultury.

Ptala se Jana Karasová

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

■ AKTUALITY

Výtěžek sbírky pozůstalým rodinám výsadkářů z Afghánistánu

Praha: Veřejná sbírka pro rodiny pěti českých padlých výsadkářů z Afghánistánu byla 31. 8. uzavřena. Peníze budou rozděleny mezi jejich pozůstalé partnerky a děti. Do sbírky přispělo 2700 dárců částkou přes 5,2 mil. Kč. Ta zahrnuje také výtěžek z prodeje triček s nápisem Jsem hrdý na naše vojáky a samolepek, výtěžek dobročinného koncertu Andělská křídla v pražském divadle Broadway (13. 8.) a benefičního běhu v Chrudimi (23. 8.) – tyto akce pořádali výsadkáři. Sbírkou, která byla vyhlášena na podnět vojáků ze Žatce a z Chrudimi, zajistila Charita ČR. „Sbírka byla současně zamýšlena jako výraz ocenění práce výsadkářů a principů svobody a demokracie, které hájili,“ uvedl vojenský kaplan 4. brigády rychlého nasazení Žatec kapitan Petr Fiala. Více na www.charita.cz.

(z tiskové zprávy Charity ČR ze dne 2. 9. 2014, red. kráceno)

● Šicí dílna v průmyslovém školicím centru v indickém Maramu, kde se dívky vyučily na krejčovou. Foto: archiv Diecézní charity HK

Rozvojové vzdělávací projekty v chudých oblastech Indie

HK/Indie: Diecézní charita Hradec Králové realizuje se svými partnery v rámci programu Adopce na dálku® další rozvojové vzdělávací projekty v chudých oblastech Indie.

V Maramu, v oblasti Senapati, byl úspěšně realizován projekt průmyslového školicího centra pro dívky, které nedokončily školní docházku nebo měly jen minimální vzdělání. Od 10. 2. do 24. 4. 2014 zde probíhal vzdělávací kurz pro švadleny, který absolvovalo 10 mladých žen ve věku 19–26 let. Tento projekt, realizovaný ve spolupráci se Společností Dona Boska, byl podpořen z Tříkrálové sbírky.

Díky štědrosti dárců Tříkrálové sbírky byl letos v červnu také zahájen avízovaný projekt večerního vzdělávání dětí v arcidiecézi Bangalore. S novým školním rokem je teď žákům poskytováno doučování a pomoc při úkolech

v odpoledních a večerních hodinách. Ve spolupráci s arcidiecézí Bangalore připravuje Diecézní charita ještě nový projekt na pomoc mladým nezaměstnaným lidem. Jde o profesní kvalifikační kurzy v oboru krejčí, opravář mobilů a řidič z povolání, které se rozběhnou v listopadu 2014. Kurzy ročně projde 130 mladých lidí, kteří budou mít již během studia podepsanou pracovní smlouvu s organizací, v níž budou po obdržení certifikátu pracovat.

Děkujeme všem dárcům, kteří podporují naše rozvojové projekty a program Adopce na dálku® v chudých oblastech Indie. Více také na facebooku: [adopce.dchhk.cz](https://www.facebook.com/adopce.dchhk.cz).

Jana Karasová s přispěním Gabriely Sebö a Kateřiny Gužíkové

Kutnohorská Charita oslavila 20. výročí

Kutná Hora: Již 20 let pomáhá Charita potřebným v Kutné Hoře. V roce 1994 začínala s pečovatelskou službou pro seniory a volnočasovými aktivitami pro děti. Dnes má 8 středisek v Kutné Hoře i Čáslavi a nabízí široké spektrum služeb. Středisko Duhové Atrium pomáhá kromě seniorů, pro které máme pečovatelskou službu, aktivizační programy a půjčovnu pomůcek, také lidem bez domova – nízkoprahové denní centrum, terénní programy, noclehárna, sociální rehabilitace a charitní šatník. Pomáháme i handicapovaným – dospělým nabízíme sociální rehabilitaci a sociálně aktivizační služby ve středisku A+D a klubové dílně v Centru Maják; dětem s handicapem pomáhá Středisko rané péče. Volnočasové aktivity pro děti a mládež poskytujeme od doby založení ve středisku Domek a v Centru Maják. Programy pro rodiče a děti nabízíme v Rodinném centru Kopretina, odborné sociální poradenství a terénní programy ve středisku Racek. Středisko rané péče a centra Domek, Maják, Kopretina i Racek poskytují také sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. Při středisku A+D bylo zřízeno dobrovolnické centrum.

Výročí našeho založení jsme oslavili v srpnu výstavou „20 let pomáháme“ ve Spolkovém domě v Kutné Hoře,

● Oslavy 20. výročí Oblastní charity Kutná Hora. Foto: Hana Vránová

kde byly vystaveny panely středisek, fotografie, výrobky, almanach a mnoho dalšího. V září proběhla oslava s dětmi na zahradě Církevního gymnázia, kam přijelo Divadlo Víti Marčíka s oblíbenou pohádkou Bajaja.

Děkujeme všem zaměstnancům, příznivcům a dárcům za jejich dlouholetou podporu! Doufáme, že se nám bude dařit i nadále pomáhat všem, kteří budou naši pomoc potřebovat.

Pavlaína Licková, www.kh.charita.cz (red. kráceno)

● Vernisáž výstavy fotografií cizinců Nataliye Yashchuk původem z Ukrajiny (druhá zprava s květinou). Foto: Jana Karasová

Výstava fotografií cizinců

Hradec Králové: V prostorách Integračního centra Hradec Králové byla 21. 8. zahájena výstava fotografií cizinců, které nafotila Nataliya Yashchuk původem z Ukrajiny. Mladá fotografka žije v ČR 11 let. Vystudovala Filozofickou fakultu UK, bydlí a pracuje v Praze. Má spoustu koníčků, ale nejraději ze všeho fotí lidi. Svým fotoaparátem zachytila tváře i příběhy více než třiceti cizinců z různých zemí a kontinentů, kteří k nám přišli za prací, studiem, za poznáním i za láskou nebo uměním. Vernisáž doprovodilo hudební vystoupení italské hudebnice Giulie Catania. Nechyběly ani etnické ochutnávky.

Autorka fotografií Nataliya Yashchuk vyjádřila radost a poděkování z realizace výstavy. Setkání s cizinci, které nafotila, pro ni byla obohacující. Nejsilnější byl rozhovor s Američanem, který se tehdy vrátil z její rodné Ukrajiny a vyprávěl jí o pohnutých událostech na kyjevském Majdanu.

Vernisáž uspořádal Dámský klub při Integračním centru. Výstava potrvá až do 21. 10. 2014, kdy budou v Hradci Králové probíhat Dny ukrajinské kultury. Více na www.cizincihradec.cz.

Jana Karasová

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

■ KALENDÁŘ NA ŘÍJEN

Koncert folkové skupiny Marien

31. 10. v 19,30 hod.,

Evangelický kostel Letohrad

Vstupné dobrovolné. Koledníci a asistenti Tříkrálové sbírky vstup zdarma. Pořádá Oblastní charita Ústí nad Orlicí. Více na www.uo.charita.cz.

Říjnové akce ke Dni Charity v diecézi

■ Červený Kostelec, Náchod

3. 10. Vernisáž výstavy Šikovné ruce pro hospic v 17 hod., Městský úřad – Výstavní síň, Červený Kostelec (dobročinná výstava potrvá do 10. 10.)

4. 10. Běh pro hospic, v 10,30 hod., Háčko (Manž. Burdychových 245), Červený Kostelec

9. 10. Benefiční koncert Jaroslava Uhlíře s kapelou, v 19 hod., Divadlo J. K. Tyla, Červený Kostelec

16. 10. Konference paliativní medicíny od 9 do 14 hod., Městské divadlo Dr. Josefa Čížka, Náchod

Akce pořádá Oblastní charita Červený Kostelec také ke Světovému dni hospicové a paliativní péče. Více na www.ochck.cz.

■ Hradec Králové

8. 10. Vernisáž výstav fotografií Jsme ze stejné planety (Jindřich Štreit/Martina Vašíčková) a Setkání národů 2013 (Luděk Bárta), ve 14 hod., Adalbertinum HK (přísálí Velkého sálu), Třída ČSA (výstava potrvá do 6. 11.). Pořádá Diecézní charita HK – Integrační centrum pro cizince.

Více na www.hk.caritas.cz a www.cizincihradec.cz.

■ Jičín

2. 10. Vernisáž výstavy fotografií mladé talentované studentky a dobrovolnice Valentýny Šatrové v 15,30 hod., Židovské muzeum (Židovská ul. 100), výstava potrvá do 31. 10., fotografie vznikly v rámci projektu MY ve spolupráci s Oblastní charitou Jičín.

Více na www.jicin.charita.cz.

Více také na www.hk.caritas.cz a www.charita.cz.

dopis mladým

V DIECÉZNÍM ROCE POVOLÁNÍ

ZÁŘÍ

Milí mladí přátelé,

v tomto měsíci bude naší diecézí putovat vzácná relikvie – neporušené srdce Faráře arského, svatého Jana Marii Vianey. V diecézním Ruce povolání se setkáváme s knězem, který neměl žádné nadání ke studiu. Ač po kněžství už od dětství toužil, ještě během dospívání mu scházelo základní vzdělání a v dospělosti se s nesmírnými oběťmi prokousával prvními knihami. Do semináře se dostal až v šestadvaceti letech a po roce z něj byl navzdory úsilí vyloučen kvůli nedostatečným výsledkům ve studiu.

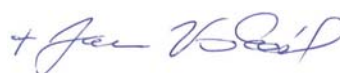
Jeho lásku k povolání, které dostal od Boha, to však nijak neoslabilo. Dál k němu bez zaváhání směřoval, na povolání odpovídal nejen rozumem, ale především láskou, pro kterou neexistovaly překážky.

Ke kněžství ho nakonec připravil jiný duchovní, který se ho ujal. Z tehdy bezvýznamné vesnice Ars, kde žilo jen 230 lidí, a proto tam byl poslán právě on, učinil svatý Jan Maria Vianney během svého působení významné duchovní centrum. Dával velký důraz na Svátost smíření, ve zpovědnici trávil denně i více než deset hodin a stále k němu přicházeli další a další poutníci.

Dnes je svatý Farář arský patronem všech kněží na celém světě. A všem křesťanům zůstává příkladem toho, že povolání, v němž člověk následuje Krista, není výslednicí rozumové kalkulace, ale lásky. Na světě není žádná potíže, které by naše zamilovanost do Krista musela ustoupit. A kříž, který cestu za povoláním provází, je požehnanou součástí každého povolání.

Tuto přímočarou lásku ke Kristu vyprošuji na přímlovu svatého Faráře arského každému z Vás.

Váš biskup
+ Jan

Putování srdce sv. Jana Maria Vianneye diecézí

● První zastávkou byl premonstrátský klášter v Želivi, foto: Hana Frančáková

● Požehnání relikvií, foto: Jiří Fikar

● Kázání otce Frédérica Vallauda v katedrále, foto: Luděk Bárta

● Uctívání srdce sv. Faráře arského, foto: Luděk Bárta

● Pobožnost nad hrobem Antonína Kukly v Koclířově, propagátora úcty ke sv. Filomeně v českých zemích. Světici velmi ctíl také sv. Jan Maria Vianney, foto: Hana Frančáková

● V Klášterci nad Orlicí celebroidl bohoslužbu želivský opat Jáchym Jaroslav Šimek OPraem, foto: Petr Valovič